

Nr. akt

Protokół przesłuchania świadka

Dnia 18 czerwca 1946 r. w Warszawie, Wiceprokurator Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, w osobie Z. R u d z i e w i c z, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Świadek po uprzedzeniu go o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie i pouczeniu o treści art. 107 K.P.K. zeznał co następuje:

Imię i nazwisko - Wacław Polkowski
 Data urodzenia lub wiek - 27 września 1896
 Imiona rodziców - Aleksander, Pelagia
 Miejsce zamieszkania - Rembertów ul. Bema 10
 Miejsce urodzenia - W-wa
 Wyznanie - r. kat.
 Zajęcie - wyczałar okręgowy zamo.
 Wykształcenie - Instytut Pedagogiczny w W-wie
 Karalność - ni karany

Podczas wojny był oficjalnie nauczycielem szkoły powszechnej w Rembertowie, ni oficjalnie był członkiem pracy diwn krajowej organizacji nauczycielskiej w dystrykcie warszawskim.

Nadziei nad szkolnictwem polskim wykonywał wia-
 dze administracji ogólnej w dystrykcie warszawskim. Istniał w dystrykcie wydział szkolnictwa; w powiatach i miastach prowadzili rady szkolne mury. Mury awizacji
 dążyli do obniżenia stanu nauczania w Polsce starając się z Polakami zrobić rzemieślników i robotników, a nie ludzi przygotowanych do wyższych studiów. Poziom nauczania nawet w szkołach powszechnych obniżył się bardzo widocznie. Właściwie dystryktu zabroniły nauki historii, wogóle wszystkich przedmiotów humanistycznych i geografii; nauka języka polskiego ograniczona była tylko do nauki pisania i czytania. Podkreślanie szkolne

Polkowski

stanowienie przysłała wkręci: dacie zostały skonfiskowane
 następnie zarządzenia dystryktu. Kolno było wyjątkiem
 nawiązania cesarstwa wydanego przez niemców "Star"
 było to pismo pobawione wszelkiej ideologii: patriotyzmu
 nej. Podkreślano że dacie nie są ministrami Polski
 Generalny Guberni. Zachęcano do wyjazdu na roboty do
 Niemiec oraz wychwalano tych włościan, którzy wy-
 jechali obowiązek oddawania kontyngentu. W ten sposób
 "Star" prowadził propagandę. Poza tym pismo to pod-
 lato, że dacie winno być stać w Niemczech, a nie
 w bolszewickim. - Wskazywano braku podległości po-
 nawiązania z Niemcami obywateli.

Władze niemieckie zareklamowały prawo wstępu
 budynki szkolne, odpasie je wojennej policji: była
 szkoła niemieckim. Wobec tego dacie polskie nie
 miały ani goni nasyć. Jednocześnie z budynkami
 szkolnymi zabrano sprzęt szkolny, pomocy naukowe,
 biblioteki. W tej dziedzinie straty szkolnictwa są ol-
 brzymie.

Do zrywania dacie przez siadke nie było. Na sta-
 tego wyłączenia, braku opatu mogli być ani zgod-
 przez bibli: granicę

Szkoły średnie ogólnokształcące za czasów
 okupacji były istniejące oficjalnie. Na samym począt-
 szkoły te jeszcze funkcjonowały; zostały one zamknięte
 niemiecom przez władze dystryktu, i potem już nie
 pozwolono na ich otwarcie. Niemcy pracowali jed-
 na obszarze szkół zawodowych, diurno-konkursowych: g-
 najum i licencjum. Pozostawili tych szkół były o wiele
 niższy niż przed wojną: inwazyjne wszelkie przedmioty
 ogólnokształcące; nauka języka polskiego ogranic-
Dotnowe

ni do korespondencji: (literatura i gramatyka były zabranione)
 W dalszymi przedmiotach zawodowych amunicją było: losi
 godzin naukami historycznego, a porózano i losi go-
 dnie sąsi i praktycznych. W ten sposób władze niemieckie
 dążyły widocznie do obniżenia poziomu wykształcenia
 każdego Polaka, znanego. ni jedyni słowami kadry
 robotników i rzemieślników, a unemożliwić im przysto-
 wanie do pracy naukowej. Dyrektory szkół (np. dr.
 Tyndelki, dr Wójcicki) zwracali się do władz dystryktu
 z prośbą udzielenia pozwolenia na obsarcie szkół ogólno-
 kształcących typem gimnazjalnego celem przygotowania
 kandydatów do licencji. W ten sposób spotykali się z wyrażen-
 i kategoryczną odmową.

Dyrektor wydział zakazał udzielenia darymnych
 podwyższenia szkół średnich, to miały być na-
 wami odbywać się z notabek dyktowanych przez profes-
 orów doświadczeń.

Daloc mi możności ja innego kształcenia ni
 dawać było naukami na kompletach w zakresie
 programu szkół ogólnokształcących. Niemcy byli
 i prześladowali to było naukami. Lnam dwa wypadki:
 jeden na Łoliberan, a drugi na Golanek, gdzie
 zarówno nauki wiele jak i darsi przygotowań na
 "zbrodni" byłego naukami zostali zaareztowani
 przez Landsturm, a następnie wywiezieni do obozu.
 Lnamy w sprawie pedagogicznym naukami
 Józef Bierniak, wraz z kilkoma darymni został
 w wóchnieciu schwytany podczas leżących
 wykładów przez policję niemiecką, wywiezieni
 do Oświęcimia i zamordowani.

[Signature]

Dawni szkolni byli amunicjami do pracy na rzecz niemieckich ucieleśniaciel i sioł powieszonych uczniach zbierali ziela, odpadki, żelastwo itd. wszystko na rzecz władz wojskowych niemieckich. Radca szkolny niemiecki powiatu warszawskiego przyjął zarządzenie, na mocy którego nakazywał uczniom zbierania ziela, odpadków, gnojów krowich sioł degradacji, o ile kontyngenty będą zbierany i oddany.

W szkołach zawodowych uczniowie musieli pracować w godzinach wieczornych w roku pracownicy wojska niemieckiego np. w warszawie, w szkołach w Katowicach itp.

Pomiędzy powiatami przez niemieckie legitymacje szkolnych, które miały chronić przed obywatelami pracownikami pracy, chłopcy i dziewczynki byli chwyćmi ulicy przez Sondereinsatzkommando Arbeitsamt i wywiezieni do Rzeszy na roboty.

Słowne władze niemieckie do nas były wrogi. Starano się namcyweli ochyć w publicznej, amunicji i d. branie udziału w koniach wyznaczeniych kontyngenty. Kreisauptmann powiatu warszawskiego, Thramm, gnojów nieprzybyłym na zebraniu komisji wywiezieniu do Niemiec. W Ministerstwie Mazowieckim starosta powiatowy zebrał namcyweli, na którym dni in realie nawoływano ludności polskiej do wyjazdu na ty do Niemiec; było to w 1941 r. Szef, Dr Fischer jako gubernator dystryktu musiał być do ni obciążony z podporządkowanymi podległymi mu

[Signature]

W związku z tym z typem inteligencji polskiej aresztowania wśród nauczycielstwa były bardzo liczne. Według danych jeszcze nie kompletnych, prowadzonych przez Kuratorium wyznaczono przeszło 600 osób z spośród kadry nauczycieli w samym dystrykcie warszawskim. W powiecie rzeszowsko-mazowieckim 2 300 nauczycieli zostało aresztowanych. W powiecie ostrowskim w związku z aresztowaniem starszego powiatowego w 1942 r. wyznaczono około 1000 niemieckich nauczycieli Polaków, podlegało im to całościowo całościowo nauczycieli

Dobroci nie zaktualizował ani z Fischernem. Dr. Szebara, który wówczas był inspektorem szkolnym opowiedział mi następujący fakt: Fischer przyjechał w 1943 r. do Mińska Mazowieckiego i w trakcie rozmowy z tamtejszym niemieckim rektorem szkolnym odebrał wiadomość, iż w momencie gdy w Niemczech ludność żyła na francji, nie należał do niego. Szebara był samemu naukarz chińskiego polskiego. Dr. Szebara był przy tej rozmowie obecny. Charakterystyczne to przesłanie Fischera do Polaków: dajcie im do tego, aby z Polaków zrobić tylko robotę. Dodaj, że dr. Szebara zmarł w czerwcu 1944 r.

Handwritten signature